

FEBRUARI 2018 - DE ROODE BIOSCOOP, AMSTERDAM - SPEELLIJST

WEERBARSTIGE GEDICHTEN IN EEN GEZELLIGE BIOSCOOP

Door Pieter Rings gepubliceerd 4 februari 2018

Theatergroep Flint geeft nieuwe dimensies aan het werk van dichter en schilder Lucebert in een muziektheaterprogramma over de keizer van de Vijftigers. Zo'n onderneming is spannend, intrigerend en leuk. De gedichten worden voorgedragen door Felix Strategier en Wim Meuwissen. Muzikaal worden ze omlijst en begeleid met de ritmebox, het trompet- en pianospel en de composities van de veel jongere Mark Nieuwenhuis. En dat is niets minder dan een weldaad.

De flarden jazz van de trompet tussendoor maken de poëzie van Lucebert ook voor beginners te behapstukken. Het programma kan worden gezien als een goede kennismaking met het oeuvre van Lucebert (1924-1994) van voor 1964. Bekende gedichten komen langs, zoals *de zeer oude zingt* (met de strofe *alles van waarde is weerloos*) en een van zijn vroegst gepubliceerde gedichten, *school der poëzie*, dat wordt gezien als een afrekening met de vaak gekunstelde versiering en academische esthetica van de vooroorlogse poëzie.

De eerste regel van *school der poëzie*, *ik ben geen lieflijke dichter*, zingt Felix Strategier juist wel weer allerlieflijkst. Dat is een van de vele voorbeelden die laten zien hoe ongedwongen en met humor Theatergroep Flint zijn werk tegemoet is getreden. De prachtige eerste strofe van een titelloos gedicht, *er is een mooie rode draad gebroken in de ochtend*, wordt talloze malen als een mantra herhaald. De geprojecteerde dichtregel beweegt op de achterwand van links naar rechts. Het is een van de vele verwijzingen naar het werk van Paul van Ostaïen waarover Theatergroep Flint een paar jaar geleden een programma heeft gemaakt.

Op diezelfde achterwand worden nog meer beelden geprojecteerd. We zien filmbeelden met Lucebert zelf en talloze tekeningen, uitgezocht door Martijn Grootendorst. Het gedicht *aldus belde ik de wereldberoemde Dolores Hawkins op* wordt vertolkt als een echt telefoongesprek. *voorjaar* wordt gebracht met accordeon, trompet en tweestemmige zang. Aan het eind van dit lied probeert Mark Nieuwenhuis met een microfoontje op de accordeon van Felix Strategier nog enkele *samples* af te tappen en die te laten horen.

Het handelsmerk van Theatergroep Flint – de mix van volkstoneel, literatuur, stimulerende invloeden van buitenaf, kwinkslagen en de intimiteit van een oude, kleine bioscoop – blijft in deze voorstelling overeind. Het werk van Lucebert heeft ook vijftig jaar na dato nog zijn weerbarstige, sprankelende en verrassende uitwerking. Maar je zou je kunnen afvragen of die weerbarstigheid niet te snel wordt gedempt door pluchen bioscoopstoelen, oogstrelende trompetsolo's, een glas witte wijn en de gezelligheid van het kleine zaaltje.

Wim Hazeu was betrokken bij de voorstelling. Van zijn hand wordt eerdaags een biografie over Lucebert gepubliceerd.

Foto: Moni Dekkers